

Giovanni Brino

Dingbats

The dingbats, the apartment houses in Los Angeles, together with the Spanish Revival, the California Bungalows and the Nomadic Truchitectures with which the immigrants had arrived during the depression of the thirties, or the mobile homes of the sixties for retired people, are among the most symptomatic examples of vernacular architecture in Southern California.¹

In the form of a cube, the dingbats are reminiscent of primitive Pueblo architecture of Los Angeles as well as that of many masters of modern architecture from Southern California, from Rudolph Schindler's Lovell Beach House from the twenties to Frank O. Gehry's Danziger Studio of 1968 in Southern Hollywood. Their structure of timber and plaster recalls the balloon frame of the pioneers of the XIX century, which have survived partially in Southern California in the ghost towns, which visitors can now pay to see. Thanks to this light structure, adaptable to any form, the dingbats gently merge with the characteristic landscape of Los Angeles, attempting to mediate as far as possible in direct contact with nature, given the ever-present fear of the Big One, the mythical earthquake which it is predicted will one day destroy Los Angeles. Dingbats stand on the plains, on the hills and along the coast, with the simple mediation of wooden or steel pillars, which when necessary are placed against the wind with metal or timber bars, sometimes dressed in modest skirts in response to fire regulations.

On the plains, in Santa Monica for example, the dingbats are aligned in the form of a cube beside the service alley, with the garages beneath a kind of continuous arcade formed by columns or small, slender pilasters.

On the hills, in Hollywood North, or also in San Francisco or El Segundo, where the slope is sometimes considerable, the dingbats are placed in a surrealist way, detached or in groups, on top of daring structures on pylons, projecting over the abyss of the canyon below like some of the rooms in Schindler's latest work or like the Chemosfere by John Lautner.

Along the coast, above all in Malibu, they are aligned along the Pacific Highway resting on firm wooden structures similar to the piers that jut out at intervals into the ocean, flanking the houses of Ray Kappe and Craig Ellwood.

1. G. Brino, "Radici dell'architettura moderna nella California meridionale", *Zodiac*, no. 11, 1994; Los Angeles. *La città capitalista*, Medicea Editrice, Florence, 1978, pp. 73-90 ("Dingbats").

Els *dingbats*, les cases d'apartaments de Los Angeles, juntament amb el *Spanish Revival*, els *California Bungalows* i les *Nomadic Truchitectures* amb què havien arribat els immigrants durant la depressió dels anys 30 o els parcs de cases mòbils on viuen els jubilats dels anys 60, constitueixen una de les expressions constructives vernaculars més simptomàtiques de la manera d'entendre l'arquitectura al sud de Califòrnia.¹

Amb la seva forma de cub, els *dingbats* recorden l'arquitectura dels indis Pueblo originària de Los Angeles, com també aquella de tants mestres de l'arquitectura moderna del sud de Califòrnia, des de la Lovell Beach House de Rudolph Schindler, els anys 20, fins al Danziger Studio de 1968 de Frank Gehry, a Southern Hollywood. La seva estructura de fusta i guix recorda les estructures del tipus *balloon frame* dels pioners del segle XIX, que en part han sobreviscut al sud de Califòrnia en les *ghost towns*, els pobles abandonats que ara es poden visitar pagant-ne l'entrada. Gràcies a aquesta estructura lleugera i adaptable a qualsevol forma, els *dingbats* s'insereixen d'una manera suau en l'ambient particular de Los Angeles, intentant mitjançar al màxim el contacte directe amb la naturalesa, amb el temor omnipresent a la imminència del *big one*, el terratrèmol mític que haurà de destruir Los Angeles.

Els *dingbats* es troben tant a les planes com als turons i al llarg de la costa, amb la simple mediació de pilars de fusta o d'acer, que quan cal es col·loquen contra el vent amb vares metàl·liques o de fusta, de vegades revestides púdicament per imposició de la normativa contra incendis.

A les planes, com per exemple a Santa Monica, els *dingbats* s'arreglaren en forma de cub al costat dels carrerons de servei, i allotgen els garatges sota una mena de porxo continu, format per columnes o pilastres primes i petites.

Als turons, a Hollywood North, o també a San Francisco o a El Segundo, on de vegades el desnivell és considerable, els *dingbats* es col·loquen d'una manera surrealista, aïllats o en grups, al damunt d'audaces estructures sobre pilons, projectant-se sobre el buit del canyó que hi ha a sota, com algunes habitacions enarides de l'últim Schindler o com la Chemosfere de John Lautner.

Al llarg de les costes, sobretot a Malibu, s'arreglaren al llarg de la carretera litoral, la Pacific Highway, i es recolzen sobre estructures fermes de fusta semblants als embarcadors que es projecten a intervals cap a l'oceà, flanquejant les cases de Ray Kappe i de Craig Ellwood.

1. Vegeu Giovanni Brino, "Radici dell'architettura moderna nella California meridionale", *Zodiac*, núm. 11, 1994. Vegeu també, del mateix autor, *Los Angeles. La città capitalista*, Medicea Editrice, Florència, 1978, pàg. 73-90 ("Dingbats").

Les fotografies d'aquestes pàgines, fetes durant els anys 1972-73 per l'autor, representen alguns exemples típics de l'adaptació als diversos ambients dels *dingbats*.

The accompanying photographs, taken by the author in 1972-73, show some typical examples of how the dingbats adapt to different surrounding.

